

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 28), תשל"ז-1977 *

1. בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968: (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הממוצע", בפסקה (1), במקום "לששת החדשים" יבוא "לשלושת החדשים". תיקון סעיף 1

2. בסעיף 12 (א) לחוק העיקרי - תיקון סעיף 12

(1) בפסקה (1), במקום "הסכום הנקוב בלוח ב'" יבוא "הסכום המתקבל לפי האמור בלוח ב'";
(2) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) על אף האמור בפסקה (1), אם לאחר תחילתה של שנת הכספים חל פיצוי, יוגדלו הסכומים המתקבלים לפי האמור בלוח ב', מיום תחילת הפיצוי ועד תום אותה שנת כספים, בשיעור השווה לשיעור הפיצוי."

3. אחרי סעיף 90 לחוק העיקרי יבוא: הוספת פרק ג'

"פרק ג': ביטוח נפגעי תאונות

90. בפרק זה - הגדרות

"מבוטח" - תושב ישראל שמלאו לו 18 שנה, וטרם מלאו לו 65 שנה בגבר ו-60 שנה באשה;

"תאונה" - אירוע פתאומי בלתי צפוי מראש, כתוצאה מגורמים חיצוניים, לפי כללים ומבחנים שייקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, הגורם לאבדן כושר התפקוד;

"אבדן כושר התפקוד" - לפי כללים ומבחנים שייקבעו בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לכל המבוטחים או לסוגים מהם.

90א. מבוטח שאירעה לו תאונה, בין בישראל ובין בחוץ לארץ, יהיה זכאי לדמי תאונה בעד פרק הזמן שבו הוא נמצא בישראל ואבד לו כושר התפקוד, אם לא עסק למעשה בעבודה כלשהי. הזכות ותחומיה

90ב. דמי תאונה ישולמו בעד תקופה שלא תעלה על 90 ימים רצופים החל מיום התאונה, ובלבד שלא ישולמו בשנת כספים אחת בעד יותר מ-90 ימים. דמי תאונה

90ג. (א) בעד יום התאונה ושני הימים הראשונים שלאחריו שבהם אבד למבוטח, שהוא עובד או עובד עצמאי, כושר התפקוד כתוצאה מתאונה, לא ישולמו דמי תאונה, אלא אם אבד לו כושר התפקוד כאמור 12 יום לפחות בנוסף ליום התאונה. סייג

(ב) בעד יום התאונה ו-14 הימים הראשונים שלאחריו שבהם אבד למבוטח, שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, כושר התפקוד כתוצאה מהתאונה, לא ישולמו דמי תאונה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשל"ז (16 במרס 1977); העצת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1294, תשל"ז, עמ' 200.
1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

- (1) לגבי מי שהיה ביום התאונה עובד או עובד עצמאי - כשיעור דמי הפגיעה ליום שהיו משתלמים לו לפי פרק ג' אילו נפגע בעבודה, אך לא פחות מהשיעור הקבוע בפסקה (2);
- (2) לגבי מבוטח אחר - 25% מהשכר הממוצע, מחולק ב־30.

190. מבוטח הזכאי לתשלום על פי כל חיקוק - למעט פקודת הנוזיקין [נוסח חדש]² - הסכם קיבוצי כמשמעותו בסעיף 127 או הסדר קיבוצי אחר, תקנון של קופת גמל, חווה עבודה או תקנון של קרן ביטוח או פנסיה, בעד תקופת אי כושר לעבודה או לתפקוד מטעמי בריאות, לא יהיה זכאי לגימלה לפי פרק זה לגבי התקופה שבה הוא זכאי לתשלום כאמור.

4. בסעיף 157 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (3ד) יבוא:
- "(4ד) מבוטח לפי פרק ג' ישולמו בעדו דמי ביטוח נפגעי תאונות."
5. בסעיף 161 (ג) לחוק העיקרי, במקום "(ג) או (ד)" יבוא "(ג), (ג) או (ד)".
6. בסעיף 167 (א) לחוק העיקרי, במקום "(ד) או (2ד)" יבוא "(ד), (ד) או (4ד)".
7. בסעיף 169 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (ג), במקום "(ד) ו-(2ד)" יבוא "(ד), (ד) ו-(4ד)";
- (2) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:
- "(ח) מבוטחת לפי פרק ג' שהיא עקרת בית או אלמנה כאמור בסעיף 9, לא תשלם דמי ביטוח לפי סעיף 157 (4ד)."
8. במקום לוח ב' לחוק העיקרי יבוא:

"לוח ב'

הכנסת מקסימום

(סעיף 12)

פרט	מספר התלויים	הכנסת מקסימום לשנה
1	ללא תלויים	סכום השווה ל-50% מהשכר הממוצע כפול 12
2	1	סכום השווה ל-67% מהשכר הממוצע כפול 12
3	בעד כל תלוי נוסף	סכום השווה ל-6% מהשכר הממוצע כפול 12

9. בלוח י' לחוק העיקרי, אחרי פרט 4 יבוא:

פרט	ענף הביטוח	אחרים מההכנסה או השכר	הניכוי משכר העובד לענין סעיף 161 (ג) באחוזים
"5"	נפגעי תאונות	0.2	"0.1

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

10. בסעיף 11 לחוק דמי מחלה, תשל"ו-1976, במקום "תשלום בעד נכות" יבוא "תשלום בעד נכות, גימלה לפי פרק ג' 2 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968".

11. (א) סעיפים 1, 2 ו-8 יחולו לגבי שנת הכספים 1977/78 ואילך.
 (ב) תחילתם של יתר סעיפי החוק היא ביום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978); ואולם תחילתם של סעיפים 4 עד 7 ו-9 — לגבי מבוטח שאינו עובד — היא ביום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).
 (ג) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות, לשנת הכספים 1978/79, דמי ביטוח לפי סעיף 157 (ד) למבוטח שאינו עובד השונים מהאמור בפרט 5 של לוח י', ובלבד שסך כל דמי הביטוח לאותה שנת כספים לא יעלו על דמי הביטוח שהיה משלם מבוטח כאמור אילולא הוראת הסיפה של סעיף קטן (ב).

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

3 ס"ח תשל"ו, עמ' 206.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 29), תשל"ז-1977 *

1. בסעיף 198 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, בהגדרת "מתנדב" במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) מי שפעל בהתנדבות שלא בשכר למען זולתו, על פי הפניה מאת משרד ממשלתי, המוסד, רשות מקומית, ההסתדרות הציונות העולמית או הסוכנות היהודית לארץ ישראל או מאת גוף ציבורי אחר שאישר שר העבודה לפי כללים, מבחנים, תנאים וסייגים שנקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, ובלבד שהתנדבות מחוץ לישראל תוכר רק בסוגי מקרים שאישר שר העבודה בצו; לענין זה, "הפניה" — הפניה מוקדמת שבעשתה למטרות שיש בהן תועלת לאומית או ציבורית ונקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, ובתנאים ובסייגים שנקבעו כאמור;"

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשל"ז (16 במרס 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1298, תשל"ז, עמ' 223.
 1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 76, עמ' 206; תשל"א, עמ' 58, עמ' 130, עמ' 134; תשל"ב, עמ' 128; תשל"ב, עמ' 78, עמ' 86, עמ' 119; תשל"ג, עמ' 126, עמ' 141, עמ' 142, עמ' 212, עמ' 260; תשל"ד, עמ' 74; תשל"ה, עמ' 102, עמ' 152, עמ' 238, עמ' 246; תשל"ו, עמ' 102, עמ' 167, עמ' 268, עמ' 275, עמ' 276; תשל"ז, עמ' 88, עמ' 122, עמ' 123, עמ' 150.